

[Arbejdsministeren.]

ning end i den forudgående periode stige forholdsvis mindre end lønningerne.

Efterslæbet i reguleringen af arbejdsløshedsdagpengene blev i nogen grad formindsket ved ændringen fra årlig til halvårlig regulering ved lov nr. 236 af 12. juni 1975 med virkning fra 1. januar 1976. En fuldstændig fjernelse eller yderligere formindskelse af efterslæbet – der altså kan være i enten positiv eller negativ retning i forhold til lønudviklingen – er ikke praktisk mulig.

Fordi det ikke vil være rimeligt eller retfærdigt over for de arbejdsløse eller over for de syge, kan en forringelse af reguleringen som foreslået af venstre ikke accepteres.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de ca. 60 pct. af de arbejdsløshedsforsikrede ledige, der modtager den maksimale dagpengesats – og det er jo dem, forslaget tager sigte på – i gennemsnit kun har en dækningsprocent på omkring 75, ja, for de højest lønnede vel kun omkring 60 pct. af arbejdsfortjenesten. For sygedagpengenes vedkommende er det knap 50 pct. af de sikrede, der modtager den maksimale sats. At disse dækningsprocenter vil stige med nogle få procent i enkelte kvartaler i den omhandlede periode, kan ikke få de i bemærkningerne til forslaget omtalte uheldige følger, hverken for udbuddet af arbejdskraft eller for det almindelige syn på rimelige sikringsydelser.

Endelig vil jeg gerne bemærke, at en gennemførelse af venstres forslag vil medføre betydelige problemer, dels for så vidt angår reguleringen af dagpengene ved udløbet af overenskomstperioden, dels for så vidt angår spørgsmålet om, hvorledes der skal forholdes med hensyn til regulering af dagpengene i den situation, at der bliver tale om indbetaling af overskydende dyrtidsportioner for lønmodtagerne til ATP.

Forslaget er ingen naturlig konsekvens af målsætningen om at begrænse erhvervslivets omkostningsudvikling og vil som påpeget indebære en urimelig beskæring af dagpengene. Jeg må derfor både på socialministerens og mine egne vegne afvise forslaget til folketingsbeslutning.

Inge Fischer Møller (S):

I forlængelse af arbejdsministerens bemærkning skal jeg også på socialdemokratiets vegne afvise venstres forslag. Jeg vil dog gerne komme med nogle supplerende bemærkninger.

De forholdsvis gode regler, vi har, når det drejer sig om økonomisk dækning for tab af arbejdsfortjeneste i forbindelse med bl. a. sygdom og arbejdsløshed, har vi fået gennemført i et samarbejde med bl. a. venstre. Det er derfor i og for sig ganske overraskende, at venstre kan komme med et så asocialt forslag som det, der her er tale om. Alle ved, at det at være arbejdsløs eller syg medfører store sociale problemer, men det medfører ikke kun økonomiske problemer at være lukket ude fra arbejdsmarkedet, situationen medfører også store menneskelige problemer. Socialdemokratiet kan derfor kun se forslaget som et forsøg på at bære ved til den hetz, der allerede er imod de mennesker, der får udbetalt dagpenge i de situationer, der er nævnt i venstres forslag. Det kan venstre simpelt hen ikke være bekendt.

I bemærkningerne til forslaget nævner venstre, at såfremt forslaget ikke bliver vedtaget, så vil der være en risiko for, at dagpengeydelse stiger forholdsvis mere end lønningerne på arbejdsmarkedet. Det kan ikke siges tilstrækkelig kraftigt: der er allerede et loft over, hvor meget der må udbetales i dagpenge i de pågældende situationer, og de store problemer, det medfører, behøver jeg nok ikke at repetere her.

Vi har i folketingets arbejdsmarkedsudvalg af og til diskuteret denne problematik, og efterhånden er det heldigvis også gået op for størstedelen af befolkningen, at man som hovedregel hellere vil være erhvervsaktiv end leve af dagpenge. Derfor vil jeg endnu en gang understrege, at jeg synes, det er uforsvarligt, at venstre kommer med et forslag som det, der her er tale om. Som nævnt mener jeg også, at forslagets fremsættelse er medvirkende til at bære ved til den kedelige debat, der er i gang fra nogle sider. Beklageligvis har vi nemlig stadig nogle, der tror på, at mange hellere vil være arbejdsløse fremfor at deltage aktivt i produktionen.

Afslutningsvis vil jeg ikke lægge skjul på, at det bedste ved forslaget ville være, om venstre kom til besindelse og trak det tilbage. Der har jo i den seneste tid været en lidt ændret offentlig opfattelse af f. eks. de arbejdsløses situation. Jeg vil derfor stille det spørgsmål, om venstre har overvejet at trække forslaget.

Som nævnt vil det efter min opfattelse være den lykkeligste udgang, og skulle det ikke være tilfældet, må jeg nøjes med at tilslutte mig arbejdsministerens klare afvisning af forslaget.